

Zaloge deželnih pridelkov se krčijo

Odvijane zaloge deželnih pridelkov, posebno pšenice, pojemajo in njihovo podarjanje gre h koncu.

WASHINGTON, D.C. — Naša dežela izvaža, poklanja in prodaja "na kredit" celo vrsto deželnih pridelkov, ki jih preveč pridelamo ali pa proizvajamo. Ker mora federacija podpirati cene za pridelke, ki ji potem ostajajo na zaloga, je vsa akcija hudo breme za njen proračun. Zdi se pa, da se počasi bližamo koncu tega ne ravno ugodnega položaja. Zaloge nekaterih deželnih pridelkov so namreč začele hitro pojemati, samo v to bako in pavoli še rastejo. Posebno hitro pojemajo zaloge pšenice.

Seveda nismo še čisto blizu meje, pod katero naše zaloge ne morejo pasti v interesu narodne prehrane in domače socialne politike. Za prihodnje leto se nam na primer obeta dobra letina za pšenico, pridelalec cenijo na 1.3 milijona mernikov, za rezervo bi pa rabili samo 600 milijonov, več kot polovica bo torej dodana zaloga za domačo prehrano in za izvoz.

Za domače potrebe, rezerve in redno prodajo še vedno dovolj

Ta novi pojav ne bo škodoval niti domačemu trgu, ki skrbi za našo prehrano, niti izvozu za takojšnje plačilo v dolarjih, vplival bo na našo zunanjo politiko, ki je hotela z izvozom odvečne hrane dobivati simpatije po vsem svetu; hrano, posebno pšenico, je namreč prodajala na podlagi znanega zakona št. 480 na dolgoročne kredite ali pa za razne malo vredne narodne valute kot na primer za dolar. Zalog za namene zunanje politike bo zmeraj manj ostalo. Zato že mislijo, da bi se podpiranje v deželnih pridelkih vključilo kar v redni okvir podpiranja tujine. To se lahko pripeti prav kmalu. Naj kupi na primer Rusija nekaj milijonov ton naše pšenice, pa bo zaloga padla na normalno višino in za poklone ne bi ostalo ničesar tudi pri dobri prihodnji letini.

Zaenkrat ne bo naša administracija mogla biti tako radodarna s pokloni s pšenico. Prihodnje leto pa poteče veljava zakona št. 490 in takrat bo Kongres gotovo hotel korenito spremembo, saj s sedanjim sistemom podpiranja tujine s hrano ni bil nikoli posebno zadovoljen.

Sedaj so se lotili dela

PISA, It. — Po več letih podrobnega proučevanja so se tehnični strokovnjaki sedaj lotili reševanja "visečega" stolpa v tem mestu, ki je znan po vsem svetu.

Stolp je bil zgrajen v 13. stoletju in "visi" od vsega začetka. V zadnjih letih se je začel močnejše nagibati in to je vzbudilo skrb, da bi se utegnil podreti. Strokovnjaki z vsega sveta se zanimajo za njegovo usodo in njegovo reševanje.

Vremenski prerok pravi:

Sončno in toplije, najvišja temperatura 59.

Novi grobovi

Helen Tibjash
Po štirih tednih boleznih je umrla v Euclid Glenville bolnici 69 let stara Helen Tibjash, roj. Iskra, s 16318 Huntmere Avenue, doma v vasi Podgraje pri Ilirski Bistrici, kjer je zapustila sestro, in od koder je prišla v Ameriko pred 51 leti. Bila je žena Rudolpha (doma z Rakeka), mati pok. Rudolpha, Ernesta in Arthura, 5-krat stara mati, sestra Franka Iskrene. Bila je članica Društva V boj št. 53 SNPJ, Društva Marije Vnebovzete št. 103 ABZ, Podr. št. 41 SZZ, Kr. št. 1 Progres. Slovenk in Kluba slov. upokojencev na Waterloo Rd. Pogreb bo jutri, v sredo, ob 8.15 iz Zeletovega pogrebn. zavoda na E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na All Souls pokopališče.

Michael Flis
V Euclid Glenville bolnici je umrl 39 let stari Michael (Mickey) Flis s 547 E. 140 St., rojen v Clevelandu, sin pok. Michaela in pok. Agnes, roj. Molnar, lastnik Flis Melody Bar na E. 140 St., mož Jacqueline, roj. Ponie, brat Agnes Theus, Mary Paulin, Rudolpha, Alberta, Therese Mommers, Anthonyja, Frances Zak, Harrisona in Mathewa Scufca. Pokojnik je bil član Društva Val. Vodnik št. 35 SDZ in veteran druge svetovne vojne in član V.F.W. Post 2926. Pogreb bo v četrtek ob 8.15 iz Zeletovega pogrebn. zavoda na E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob devetih, nato na Kalvarijo.

Milan Kocovar
Včeraj je po dolgi bolezni umrl v Womens bolnišnici Milan Kocovar s 1268 E. 61 St., star 75 let in rojen v Ložu, od koder je prišel pred 56 leti. Delal je v American Steel and Wire Co. 32 let do svoje upokojitve pred desetimi leti. Zapušča ženo Esther, sinove Milana, Roberta Ketchaverja in Daniela, hčere Frances Suhadolnik, Esther Bozic, Vero Vichich, 25 vnukov in 2 pravnuka. Umrl so sin Frank in sestra Theresa Vaupot. Pogreb bo v četrtek ob devetih dopoldne iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na pokopališče Kalvarijo. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes ob petih popoldne.

George Baynich
Včeraj je umrl na svojem domu na 5611 Prosser Avenue po dveh tednih bolezni George Baynich, rojen v Samoboru na Hrvaškem, od koder je prišel l. 1902. Prva žena Marija, roj.

Ceman, mu je umrla leta 1921, druga žena Anna, roj. Bubanovic, pa l. 1937. Zapustil je hčerko Anno Stragisher, pri kateri je živel, in tri vnuke. Pokojni je bil član Sv. Nikole br. 14 HBZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. v četrtek ob 9.45 v cerkev sv. Vida ob 10.30, nato na Kalvarijo.

John Seseck
Danes zjutraj je umrl na svojem domu na 1921 Shawnee Avenue 77 let stari John Seseck, rojen v Devici Mariji v Polju, od koder je prišel v Ameriko l. 1913, mož Pauline, roj. Plevnik, tudi rojene v Devici Mariji v Polju, oče Johna, Edwarda in pok. Franka, 6-krat stari oče, brat Antona. Pokojnik je bil član Loyalties No. 156 SNPJ in Marijine legije pri Mariji Vnebovzeti. Čas pogreba še ni določen.

Francija bo predložila kontrolo proračuna ZN

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Francoska delegacija je pretekli teden napovedala, da bo danes predložila finančnemu odboru ZN svoj načrt, kako reorganizirati proračun ZN. V ta namen naj generalna skupščina ali pa finančni odbor izvoli posebno 12-člansko komisijo, ki naj pregleda poslovanje ZN, posebno pa raznih ZN organov, kot so komisije, agencije, sveti itd., ki precej nekontrolirano trošijo denar in pri tem ne varčujejo. Šele na podlagi poročila tega odbora bo mogoče sestaviti res soliden ZN proračun za prihodnje leto. Komisija naj konča svoje delo do konca leta.

Francoska delegacija je pa porabila to priliko, da uradno izjavi, da Francija ne misli na noben "prostovoljni" prispevek za kritje neporavnanih stroškov za ZN vojaške operacije v Kongu in ob izraelski meji. Njene dosedanje meglene izjave so zapeljale diplomate na upanje, da bo francoska vlada vendarle nekaj prispevala. Sedaj pa je De Gaulle rekel, da je tako upanje prazno.

Kot se vidi, ni Franciji nič do Združenih narodov. Kako naj skuša agitirati za idejo varčevanja, ako noče obenem niti slišati o tem, da je treba poskrbeti za poravnavo že davno zapadlih ZN dolgov. Ali mislijo v Parizu, da bo svet kaj dal na njihove ideje, ako bo moral sam nositi breme, ki bo zvezano s poravnavo gornjih dolgov?

Sv. Oče oklical važne sklepe Vatikanskega koncila II.

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je sredi preteklega tedna posebno slovesno oklical kar pet važnih sklepov sedanjega Vatikanskega koncila. Na slavnostno sejo se je zbralo nad 2.300 nadškofov in škofov, da poslušajo papežev nagovor. Največ zanimanja je seveda bilo v Rimu za deklaracijo sedanjega koncila o odnosih Katoliške cerkve do verskih skupin, ki ne spadajo v krščanski svet, ker deklaracija vključuje tudi novo stališče Cerkev do Judov in njihovo odgovornost za trpljenje in smrt našega Zveličarja. Debatna deklaracija je bila na kongresu dolga in živahna, saj je bilo treba reči besedo, kako je treba razumeti besedo samo in kako daleč naj odgovornost sega. Deklaracija naravno ni vseh zadovoljila, vendar jo pa ogromna večina svetovnega javnega mnjenja odobrava. Tudi ameriška

javnost se ne spodika nad njo. Sv. oče je tudi v svojem nagovoru omenil duh deklaracije in znova potrdil, da morajo katoličani gledati v Judih ljudi, ki so vredni spoštovanja, ljubezni in upanja.

Ostali štirje sklepi so dobili od papeža obliko njegovih dekretov in obravnavajo največ organizacijska vprašanja Katoliške cerkve. V dekretu o vlogi škofov v cerkvenem življenju je poudarjena pravica škofov, da se udeležujejo uprave Cerkve, kar naravno pomeni omejitve sedanje prakse, da je o vsem tem največ odločala samo takime-novana rimska kurija. Kako bo dekret izvajan, bo moral odločati vsakokratni papež, ne bo pa imel lahkega dela, kajti nihče ne da rad iz rok svoje pristojnosti, tudi tisti, ki živijo in dela v Vatikanu. Smo pač vsi ljudje z vsemi ljudskimi napakami. De-

Rdeči se na Javi še uspešno upirajo vojski

Indonezijska armada je objavila, da se rdeči v osrednjem delu Jave še vedno drže.

SINGAPORE. — Poskus prevrata je star že več kot en mesec in vse je izgledalo, da je upora že davno konec ali da vsaj ni več nikjer močnejšega organiziranega odpora. Koncem tedna je armada objavila, da se rdeči uporniki še vedno drže v osrednjem delu otoka Jave, da imajo tam pod svojo oblastjo dve področji, za tretjo pa se bore z armado za njegovo obvladanje.

V tem delu otoka se je priključil upornikom del armade pod vodstvom levičarskega poveljnika in držal v oblasti nekaj časa Jogjakarto. Tja je pobegnil tudi podpolk. Untung, vodnik upora v Džakarti, ko je bil ta tam strt. Untung je padel v roke vladnim četam in je menda v celoti razkril načrte upornikov in njihovo povezavo s Komunistično partijo. Uporno vojaštvo se je pomnoženo s komunističnimi udarniki moralo pod pritiskom vladi zvestih oddelkov umakniti iz Jogjakarte, pa nadaljuje svoj upor. Armada je morala sedaj priznati, da upora še ni zadušila v celoti.

Gonja proti Subandriju
DŽAKARTA, Indonez. — Muslimanska politična stranka je postavila javno zahtevo po odstranitvi Subandrija, dosedanjega podpredsednika in zunanjega ministra, iz vlade, ker "je izgubil zaupanje ljudstva". Armada trdi, da dokumenti, ki jih je dobila v roke, kažejo, da je bil Subandrija povezan z uporniki. Očitno je, da v takem slučaju ne more ostati v vladi, ko upor dejansko še vedno ni končan. Subandrio se je armadi zameril že pred uporom s svojim naslanjanjem na Komunistično partijo in svojo levičarsko zunanjo politiko.

Predsednik Sukarno se zahteva po odstranitvi Subandrija upira, vprašanje pa je, kako dolgo bo mogel na tem stališču vztrajati, če bodo uporniki v osrednjem delu Jave z uporom nadaljevali in bo armada v zvezi s tem pritisnila nanj odločnejše.

Mesec potovanja
CHICAGO, Ill. — V avgustu ljudje v naši deželi največ potujejo z avtomobili, vendar je največ avtomobilskih prometnih nesreč v decembru.

NOVI BOJI OKOLI PLEI ME

Prva ameriška konjeniška divizija se je včeraj srečala z bataljonom rdečih nedaleč od Plei Me taborišča posebnih sil, ki so ga rdeči nedavno oblegali 8 dni. Rdeči so imeli v spopadih 99 mrtvih in 44 ujetih.

SAIGON, J. Viet. — Rdeči gverilci, podprti z oddelki redne armade Severnega Vietnama še niso zapustili okoličnega taborišča posebnih sil Plei Me v osrednjem višavju, ki obvladuje del takimenovanih Mo-Ci-Minhovih poti preko Laosa iz Severnega v Južni Vietnam. V bojih pretekli teden so na tem prostoru rdeči imeli preko 750 mrtvih, toda zdi se, da jim to ni vzel volje do boja. Včeraj so enote prve ameriške konjeniške divizije naletele na bataljon rdečih v tem predelu. Po ameriškem poročilu je bilo 99 rdečih mrtvih, 44 pa ujetih. Med njimi naj bi bilo večje število pripadnih rednih oboroženih sil Severnega Vietnama.

Dejansko je prišlo do treh bojev med ameriškimi in rdečimi vojaškimi oddelki v okoličnici Plei Me, kjer enote prve ameriške konjeniške divizije že od preteklega tedna preganjajo rdeče. Ameriške izgube v vseh treh spopadih so bile "lahke". Ti spopadi so bili dejansko prva večja preskušnja za prvo konjeniško divizijo, čeprav je ta že dalj časa v osrednjem višavju. Rdeči so obstreljevali s metali min letališče za helikopterje marinskih oddelkov pri Da Nangu. Mine cilja niso zadele in zato niso napravile nobene škode. Strategični bombniki z otoka Guama so včeraj ponovno bombardirali rdeča skrivališča v Noi Loi gozdovih, kakih 35 milj severozahodno od Saigona.

V Saigону so včeraj praznovali drugo obletnico konca vladanja predsednika Ngo Dinh Diema z veliko vojaško paradno skozi mesto. V sprevedu so bile poleg domačih zastopane tudi zavezniške vojaške enote, med njimi ameriške, avstralske, novozelandske, južnokorejske, kitajske in tajske.

Umetna luna bo pomagala risati boljše zemljevide

CAPE KENNEDY, Fla. — Če pojde vse po sreči, bodo jutri pognali z raketo Delta v vesolje umetno luno Geos I., ki bo pomagala pri določanju posebnih krajev na Zemlji in zemljevidih. Z njeno pomočjo bo vsako točko na Zemlji mogoče določiti z doslej nemogočo točnostjo. Napaka bo mogla znašati največ 33 čevljev.

Prenekateri točke na Zemlji, zlasti pa samotni otoki sredi oceanov še vedno nimajo točne lege na zemljevidih. Začrtani so morda milje ali celo več od njihovega dejanskega položaja.

Konferenca o Kambodži bila predložena znova

LONDON, Vel. Brit. — Mednarodna komisija za nadziranje izvajanja dogovora o Indokini, ki je bil sklenjen leta 1954 v švicarski Zenevi, je predložila soglasno Veliki Britaniji in Sovjetski zvezi, ki sta bili načelnici konference v Zenevi, sklicanje posebne konference v Kambodži. Konferenca naj bi razpravljala o nevtralnosti Kambodže in ukrepih za njeno varstvo. Komisija trdi, da je Južni Vietnam znova kršil nedotakljivost kambodžanskega ozemlja in je tako kriv napetosti med obema državama. Nič ni komisija povedala, da pride do teh kršitev le pri zasledovanju rdečih gverilcev, ki se v stiski vedno lahko začetejo preko meje v Kambodžo.

Podobno konferenco je predložila Velika Britanija Sovjetski zvezi že v letošnjem poletju, pa jo je ta po daljšem omaganju odklonila, ko se je proti njej izjavil predsednik Kambodže princ Sihanuk. Tedaj so upali, da bi taka konferenca mogla razpravljati uradno ali pa vsaj privatno tudi o vojni v Vietnamu, ker bi bile na konferenci zastopane pač vse države, ki so na kak način zapletene ali zainteresirane v vietnamski vojni. Proti temu sta se javno izjavila tako Severni Vietnam kot tudi rdeča Kitajska. Pri takem stanju bi konferenca ne mogla veliko storiti in so napor za njo potihnili. Kakšne sreče bo novi predlog za to konferenco, za sedaj ni mogoče predvideti, vsekakor pa je položaj za njo ugodnejši kot je bil pred par meseci.

Zadnje vesti

NEW YORK, N.Y. — Tednik Newsweek trdi, da je sovjetski polkovnik Oleg Penkovsky ki je bil v službi ameriške vohunske mreže, sporočil v času kubanske krize v Washington, da Rusi nimajo svojih medcelinskih raket pripravljanih za uporabo, da torej niso mislili na vojno. To sporočilo je pripomoglo, da je predsednik Kennedy ultimativno zahteval od Sovjetske zveze, da umakne svoje rakete s Kube ali pa jih bodo Združene države uničile.

HAVANA, Kuba. — Dogovor o prevozu Kubancev, ki žele "v svobodo", med Castrom in ZDA bo menda objavljen danes. To ne bo izboljšalo odnosov med Washingtonom in Havano, je dejal Castro. "Odnosi z Združenimi državami se ne morejo izboljšati, dokler te ne izboljšajo svoje odnose tudi z drugimi deli sveta," je trdil Castro. Pri tem je brez dvoma mislil na ameriški nastop v Dominikanski repub-

Iz Clevelanda in okolice

K molitvi —
Clanice Društva Marije Vnebovzete št. 103 ABZ so vabljeni nocoj ob sedmih v Zeletov pogreb. zavod k molitvi za pok. Heleno Tibjash.

Seja —
Carniola Hive No. 493 T.M. ima jutri, v sredo, ob sedmih sejo v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue, soba št. 1.

Zadnje slovo —
Clanistvo Kluba slov. upokojencev na Waterloo Rd. je vabljen nocoj ob osmih v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St., da vzame zadnje slovo od pok. Helene Tibjash.

Nov odbor —
Tajnik Slov. pristave sporoča, da je bil na obnem zboru preteklo nedeljo izvoljen za novo poslovno dobo sledeči odbor: predsed. Jernej Slak, taj. S. Vrhovec, blag. ga. B. Lobe, odborniki R. Merc, V. Slemc, M. Jeric, A. Kosjek, F. Urnkar, F. Dejak, F. Kastigar, A. Vogel, P. Zakelj, F. Tominc, nadzorniki: J. Nemanich, B. Pfeifer, V. Zadnikar; razsodišče: J. Oster J. Kovacic, E. Ljubi.

Pojdimo voliti! —
Danes so v našem mestu občinske volitve. Volišča so odprta od 6.30 zjutraj do 6.30 zvečer.

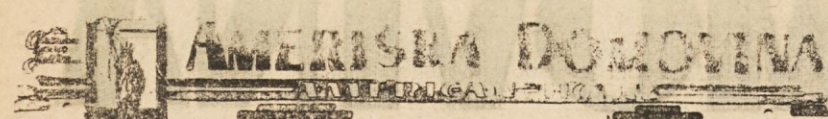
Z avtom pred vlak —
Sinoči okoli osmih je 51 let stari Nicholas Frankovich s 328 E. 222 St. po pripovedovanju očividcev zapeljal svoj avto na železniški tir N.Y.C. na prehodu na E. 260 St., ko so se začele spuščati zapornice na cestnem prehodu. Na tiru je avto ustavil in ugasnil luči. Vlak je pridrvel z brzino okoli 60 milj in udaril v avto. Vlekel ga je seboj do E. 222 St., kjer se je ustavil. Frankovic je bil seveda pri tem mrtev. Frankovich je zapustil ženo Anno in pet otrok, od katerih je 26 let stari sin Paul kot vojak v Južnem Vietnamu.

V Avstriji imajo vladno krizo

DUNAJ, Avstr. — Ker se obe koalicijski stranki krščansko-demokratska in socialistična, nista mogli sporazumeti, kakšen naj bo predlog o federalnem proračunu za prihodnje proračunsko leto, je ministrski predsednik dr. Klaus podal ostavko svojega kabineta. Javnost je prepričana, da se bo tudi sedanja kriza končala s sestavo nove koalicijske iz istima strankama.

Novi kabinet ima vključiti temu začasen značaj. Najkasneje jeseni l. 1966 morajo biti redne parlamentarne volitve, obe stranki se bosta pa sporazumeli, da bodo volitve že spomlad. Zato sta se tudi že začeli pripravljati nanje. Ze kujeta načrte za volivne programe, pa tudi za napade na svojega partnerja v koaliciji.

liko in v Vietnamu.
ALŽIR, Al. — Konferenca zunanjih ministrov je odložila afriško-azijsko konferenco držav ki bi se imela tu začeti v petek, za nedoločen čas in jo tako dejansko pokopala. To odločitev je treba smatrati za uspeh rdeče Kitajske, ki ni marala konference, če bi bila na njej zastopana Sovjetska zveza in če ne bi bilo gotovo v naprej, da bo obsodila Združene države.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 210 Tuesday, Nov. 2, 1965

Zasedanje Vatikanskega koncila se bliža koncu

Pred dvema mesecema smo na tem mestu skušali dati površen pregled, kaj bo Vatikanski koncil delal v letošnjem zasedanju. Seznam predmetov za obravnavanje je bil obsežen, pa vendar se koncil ni obotavljal. Primeroma hitro je dognal svoje stališče o najvažnejših točkah letošnjega programa, kar ni bilo pretežno, saj so se že v prejšnjih dveh zasedanjih debate vrtele okoli vprašanj, ki je nanje šele sedanje zasedanje dalo svoj odgovor.

Koncilu se je zato posrečilo, da je spravil svoje debate v plenumu na vrh že sredi oktobra. Takrat so koncilski očetje že vedeli, kaj misli o spornih problemih večina in kaj manjšina. Zato je že takrat prešlo glavno delo na razne odbore in komisije, ki naj zagladijo razne poglede in sestavijo besedila za sklepe in resolucije. To pa ni lahko delo. V odborih in komisijah sodeluje na ducate škofov in strokovnjakov — odbori s sto člani in še več, niso redkost —, vsak ima in brani svoje stališče s tehtnimi in vpoštevjanja vrednimi dokazi; pot do kompromisa ni ne lahka ne kratka.

Zunanji znak, da je zasedanje doseglo vrh, sta dva tedna, ki v njih ni nobene seje plenuma, ker se je vse delo zgostilo v seje odborov in komisij. Ko vodstvo koncila oznani "počitnice" za škofove, vedo vsi koncilski očetje, da se koncilsko zasedanje bliža koncu. Pravijo, da bo začetkom decembra še par zadnjih sej. Konec sedanjega Vatikanskega koncila je torej pred vrati. Čeprav se pojavljajo glasovi, da bo sv. Stolica sklicala prihodnje leto še novo zasedanje, rimska javnost ne računa s tako verjetnostjo.

Sedanji Vatikanski koncil je opravil ogromno delo ne samo po številu predmetov, ki jih je obravnaval. Za koncilске očete je bil to precejšen napor. Saj se je samo generalnih sej v baziliki sv. Petra udeleževalo okoli 2.400 škofov, ki so imeli priliko, da poslušajo nad 2.000 govorov. Seveda ni bilo skoraj nobenega, ki bi poslušal vse. Med najbolj vnete poslušalce spada gotovo pastor Horton, zastopnik ameriških protestantov, ki je menda poslušal prav vse govore.

Ne bi pa mogli reči, da bodo koncilski očetje ostali zadnje tedne koncila brez posla. Koncilski odbori in komisije jih zalagajo s poročili, sklepi, resolucijami, ki bodo o njih morali še glasovati na plenarnih. Ob takih prilikah ne bo dosti debat, pač pa bo marsikateri škof v dvomu, kaj naj naredi. Ne bo manjkalo gradiva za glasovanja, ki z njim ne bo popolnoma zadovoljen. Tehtal bo v svoji glavi razloge za in proti, včasih pa tudi rabil nasvet svojih prijateljev na koncilu, še večkrat pa iskal v dokumentiranju pojasnila za misli o predmetih, ki pridejo na glasovanje.

Koncilski očetje se bodo seveda morali udeleževati raznih zaključnih slovesnosti, kjer bo glavno vlogo igral navadno sam sv. oče. Zanj bodo zadnji tedni koncila res naporni. Sv. oče ne bo samo oklical svoje stališče do raznih resolucij, bo imel dosti posla s koncilskimi očetmi tudi kot škofi. Vsak škof bo porabil to priliko, da uredi zadeve svoje škofije z vatikanskimi uradi. Zadev ne bo malo, ni pa malo tudi vatikanskih uradov; to dobro ve, kdor je imel z njimi opravka.

Sklepi Vatikanskega koncila ne bodo znani kar hitro. Predno bodo oklicani, morajo dobiti še blagoslov sv. Stolice. Razglašeni bodo torej v časih, ko bo svet že začel pozabljati na koncil. Pa vendar ne bo s tem ničesar zamenjenega.

Sklepi koncilov Katoliške cerkve niso namreč preveč podobni zakonom, ki jih sklepajo posvetni parlamenti. Zakoni posvetnih parlamentov stopajo praviloma hitro v veljavo, jo pa zato kmalu zgubijo, saj je za mnoge med njimi v besedilu določen tudi konec njihove veljavnosti. Koncilski sklepi nimajo odrejenega časa za veljavnost. Veljajo takorekoč za zmeraj ali vsaj za stoletja. Sklepi znanega Tridentinskega koncila igrajo na primer še danes — po tolikih stoletjih — odlično vlogo v življenju Katoliške cerkve. Koncilске sklepe moramo torej smatrati za seme, ki je vsejano tekom koncilskega zasedanja, ki pa rodi sadove pozneje, morda celo takrat, ki se je doba koncila odmaknila v zgodovino. Šele desetletja bodo omogočila pravilno presojo vrednosti in pomena sedanjega koncila.

S tem pa ni rečeno, da Cerkev ne bo izvajala že sedaj koncilskih sklepov. Ker je koncil prisodil dosti pristojnosti ravno škofom, bodo lahko takoj začeli vsak v svoji škofiji z izvajanjem sklepov. Nekaj ameriških škofov je na primer že povedalo, da imajo v glavi grobe načrte, kako bi začeli v svojih škofijah delati v smislu in duhu sklepov sedanjega koncila. Nekateri med njimi se vneajo za skupno akcijo vseh ameriških koncilskih očetov. Sedanji koncil je dalje globoko posegel tudi v življenje in delo posameznih redov, bratovščin in družb. Tudi tam bomo pričali velikim spremembam, ki jih pa zunanji svet niti opazil ne bo. Za cerkveno življenje bodo pa te spremembe velikega pomena.

Najbolj se bodo poznali sklepi koncila v odnosih med Katoliško cerkvijo in zunanjim svetom. Do sedaj je imela diplomatske stike le Vatikanska država z velikim številom držav po vsem svetu. Novi odnosi pa ne bodo šli samo po diplomatskih kanalih, obseči bodo morali vsa področja človeškega življenja in stopiti v zveze z vsemi duhovnimi točkami na svetu, ne samo s posameznimi verstvi. To je za Katoliško cerkev precej nova, toda ogromna naloga. Cerkev bo rabila desetletja, da dobi pravo metodo tega dela, ki mu je cilje postavila tudi znana okrožnica o Cerkvi.

Katoliška cerkev živi v isti dobi z različnimi stoletji. V Evropi, severni in deloma Južni Ameriki in Avstraliji živi v 20. stoletju, v odročnih goratih krajih južno-ameriških Andov, sredi Afrike, med Papuanci itd. pa za nekaj stoletij nazaj. Povsod se mora znajti, povsod mora računati z miselnostjo ljudi tako, kot je, in ne tako, kot bi jo morda želela naleteti.

Te misli so bdele in bdijo koncilskim očetom pred očmi, ko končujejo v teh tednih delo na koncilu. Ako njihovih idej ne razumemo zmeraj, je naša krivda, ne njihova. Zato je končna sodba o koncilu vsaj za naše dni prezgodna, tako se nam zdi.

BESEDA IZ NARODA

NOVICE OD SV. VIDA

Cleveland, O. — KAMPANJA

ZA SKOFIJSKI SREDNJEŠOLSKI SKLAD. — Kljub vsemu akcija za postavitev novih katoliških srednjih šol odn. povečavo obstoječih dobro napreduje. Do kraja prejšnjega tedna je bilo zbranih namreč že nad 7 milijonov dolarjev. Treba pa jih je še 13 milijonov.

V župniji sv. Vida je bilo do konca preteklega tedna nabrane že nad \$22.000. Treba pa jih bo še \$128.000. Vsota, katero je škofija določila v tej kampanji vidovski župniji, je odmerjena na \$150.000.

Vseposvods po škofiji je tačas velika stiska za pobiravce prispevkov. Njihovo delo namreč ni lahko. Na drugi strani pa naj bi bili v akcijo vključeni vsi škofljani. Pobiravci zlasti čutijo, da ljudje glede kampanje na splošno še niso dovolj "obdelani".

Pri Sv. Vidu je bilo doslej na delu nekaj manj kot 60 pobiravcev. Če bi hoteli kampanjo točno vse tako izpeljati, kakor je določil odn. kakor želi vrhovni kampanjski odbor, potem bi morali imeti samo pri Sv. Vidu najmanj 300 pobiravcev. Ker ni računati, da bi jih mogli med moškimi zbrati tolikšno število, ti so namreč preveč okupirani s svojim osebnim delom zase in svoje družine, zato so se pri škofiji odločili, da vprežejo med pobiravce tudi ženske. Ta sklep bo gotovo koristil uspehu. Vse tiste ženske, katere so voljne postati pobiravke v tej akciji, naj pridejo drevo ob pol osmih v veliko šolsko dvorano pri Sv. Vidu.

Kampanjski akciji v vidovski župniji in najbrž tudi v vseh drugih slovenskih župnijah v škofiji bi gotovo veliko koristilo, ko bi slovenski ljudje dobili vsaj glavni kampanjski propagandni material v slovenskem jeziku. Slovesniskim kampanjskim pobiravcem in pobiravkam bi to zelo olajšalo delo. Prav bi bilo, da bi naši ljudje dobili v roke tudi lepo priložnostno molitvico za kampanjski uspeh v slovenskem jeziku.

REV. VIKTOR N. TOMČ PRESTAVLJEN. — Pretekli teden je bilo v listih, da pride 16. nov. t. l. k Mariji Vnebozveti v Collinwoodu g. Viktor Tomč za kaplana. Gospod je vidovski domačin. Tu je hodil v osnovno šolo. Rajni msgr. Jernej Ponikvar ga je duhovno oblikoval in njegova je v veliki meri zasluha, da je g. Viktor postal Gospodov duhovnik.

V maščika je bil posvečen v clevelandski katedrali 18. decembra 1943 po nadškofu Edv. F. Hobanu in naslednjo nedeljo zatem bral pri Sv. Vidu svojo prvo slovesno mašo. Najprej je potem kaplanoval dve leti in pol (od 5. jan. 1944 do 1. julija 1946) pri Mariji Vnebozveti, kamor se sedaj vrača. Pozneje bil kaplan še pri Sv. Vidu, nato pri Sv. Kristini, odkoder je bil prestavljen v župnijo sv. Družine v Parmi, od tam pa pojde sedaj vnovič na župnijo Marije Vne-

bovzete v Collinwoodu.

G. Viktorju želimo polno božjih milosti pri delu za blagor zupanih mu vernikov.

CLEVELANDSKO VREME. — Ves pretekli teden smo imeli lepo vreme. Večji del je bilo vse dni sončno; nekaj dni vmes je bilo precej vetrovno. Temperatura se je sukala vse dni do sobote med 30 in 40° F, se pravi, nekaj pod normalo (povprečjem) v tem letnem času. Pretekli četrtek smo imeli v Clevelandu najnižjo temperaturo v zadnjih desetletjih (25° F). Ta dan popoldne smo videli tudi prve snežinke. Huda sapa od kanadske strani nam jih je prinesla. Sneg se nam je torej že pokazal.

V soboto pred praznikom Kristusa Kralja (30. okt.) se je vreme obrnilo. Namesto mrzle severne sapa je začel pihati gorki jug in temperaturo dvignil za skoro 20 stopinj F. — Tudi v nedeljo smo imeli v Clevelandu v glavnem še lepo vreme z jugom. Nebo pa se je začelo oblačiti. Popoldne ob 2. smo imeli 60° F temperature; zvečer pa smo spet imeli severni veter ter jasno nebo. Včeraj zjutraj ob 6. pa je bilo 42° F in v glavnem jasno.

"29. OKTOBER 1918". — V soboto, 30. okt. 1965, ob 8. zvečer je bila v dvorani Baragovega doma lepa prireditev v spomin na pomemben dogodek dne 29. oktobra leta 1918 v življenju našega naroda. Pripravil jo je Klub slovenskih krščanskih demokratov v Clevelandu. Vodil jo je g. Janez Ovsenik. Dvorana je bila spominu primerno okrašena. Čez vso sprednjo steno je bila razpeto velika slovenska narodna zastava s slovenskim grbom v sredi, prvič v Clevelandu brez muslimanskega polumeseca.

Prireditve smo začeli z ameriško in slovensko narodno himno. Jančarjev Peter in Šefov Lojzek sta nam prva zaigrala koračnico "Mi smo vojaški korenjaki", za njima je deklamirala, oblečena v narodno nošo, Pavlica Seršenova "Molitev za domovino". Po deklamaciji so nastopili spet fantje-godbeniki: poleg že omenjenih dveh sedaj še Petelinov Lojzek in Vidmarjev Janez. Zaigrali so nam kar štiri pesmi; najprej ljudski popevki "Na Golic" in "Na mostu", zatem narodno "Jaz pa pojdem na Gorenjsko" in za zaključek spet popevko "Tam, kjer murke cve-to"; vmes pa je, Tominčeva Magdalena — tudi ta je bila v lepi narodni noši — deklamirala S. Gregorčičevo domoljubno pesem "Naša zvezda".

Tem točkam je sledila recitacija vsebinsko za publiko skoro pregloboke O. Zupančičeve "Dume". Z močnim občutjem sta nam jo podala ga. Mimica Maurser in g. Franček Kolarič. Njuni recitaciji je sledil govor prof. Vinka Lipovca. V zgoščenih oblikah nam je stvarno prikazal vse velike mejnike v slovenskem narodnem življenju vse od naše naselitve v svoji sedanji domo-

Križem kražem po hribih in dolinah Divjega Zapada

I.

Idaho Falls, Idaho. — O ameriškem Divjem Zapadu se je že marsikaj pisalo in se še bo. Nekaj resničnega, veliko več izmišljenega in nekako legendarnega se je pripovedovalo in pisalo o tem Divjem Zapadu. Pripovedke izhajajo še iz časov, ko so po pokrajinah Divjega Zapada bivali in živeli Indijanci. Mnogo so vedeli pripovedovati o njem iskalcu zlata. Zatem razni rudarji, gozdarji in drugi iz vrst raznih krajev in dežel starega sveta, ki so prihajali v te pokrajine za kruhom in delom. V teh opisovanjih je marsikaj zanimivega. V te zanimivosti vodijo že sama opisovanja in pripovedovanja o teh krajih. Še veliko bolj zanimivo je vse, kdor more kaj tega ogledati in videti z lastnimi očmi.

Pokrajine, ki obsegajo ta divji zapadni svet, so zelo obširne. V obsežnem primeru, če vključimo še nekaj delov Kanade, to skoraj presega prostor po obsežnosti vsega ozemlja zapadnega dela Evrope. Zato, kdor pride v te kraje samo za par dni, ne vidi dosti krajev in sveta tega Divjega Zapada. Preobširen je in v tej preobširnosti se opazovalec kar zgubi, preobilica teh zanimivosti ga prenasiti, ker jih je res več, kakor jih more povprečno človekovo zanimanje ob kratkih obiskih poziti v shrambe svojega spomina. Tudi ni mogoče obiskovalcem od zunaj, ki ne poznajo teh krajev, vsega opaziti brez dobrih zanesljivih vodilcev. Teh pa ni povsod na razpolago. Pisec teh vrstic je bil srečen to pot že drugič, da je imel takega vodiča, ki te kraje pozna bolj kakor malokdo. Vodil me je v daljne kraje zasek in na hribe, parkrat po takih potih, na katerih mora biti najbrže še divjim kozam strah hoditi. Ampak zanimivi so taki koti po zasekah in hribihi in ti glasno govore, kako velik je Večni Mojster, ki je svet ustvaril in mu potem dal načrte, po katerih od vekov do vekov oblikuje svoj obraz. In mi ubogi ljudje, ki ho-dimo to ogledovat in občudvat, si lahko predstavljamo, da ob vsem skakanju, bahanju, kaj smo in kaj še bomo — v primeru z vsem tem še ubogi pritlikavci nismo. . . . Kako smo topot hodili in križarili po tem Divjem Zapadu, bolj podrobno malo pozneje. Za zdaj bi rad le omenil, kako so se v bivališčih naše stare "Majke Zemlje" ob posilavljanju poletja od nas dogodile razne "pomote".

Primeren naslov tega dela bi bil: **POMOTE V BIVALIŠČIH IN PRENOČIŠČIH MAJKE ZEMLJE.** Ali je tudi kaj takega mogoče? To, da bi naša ne več tako mlada (zato jo imenujem s tem imenom) Majka Zemlja obratovala kake motele ali hotele, po naše prenočišča? Smeje se temu, ponorčije se iz tega malo — ne bo ti škodilo, morda bo še v korist tvojemu zdravju, saj pravijo, celo zdravniki, da dobra volja, dobro razpoloženje, pa zraven za dobro mero še malo šale, so v marsikaterem slučaju najboljši pripomočki pri pospeševanju zdravljenja in zdravje. Če bo pri čitanju teh vrstic koga le za kako minuto revmatizem jenjal grizti in ščipati, bo ta moj dopis o tem že nekaj dosegel. Take uspehe, tako srečo in tako zabavo želim vsakemu, ki to čita!

Pisati je treba seveda pošteno, zato naj predvsem povem, da za naslove, kjer ima Majka Zemlja svoja prenočišča, čisto natančno ne vem. Nekateri, ki so o teh problemih in zadevah bolj poučeni kakor jaz, omenja jo eni, da nekeje v dolinah in hribihi na skrajnem Severnem tečaju, drugi, da na skrajnem Južnem tečaju. A ima pa svoja pre-

vini pa do odločilnega 29. oktobra 1918. Za zaključek je vsa dvorana navdušeno zapela himno "Hej Slovenci!".

J.S.

nočišča nekeje! Kdo jih vodi in upravlja, čisto točno tudi ne morem navesti. Ampak to, da včasih napake napravi, so me pa uverili trije dnevi v septembru, to je 16., 17. in 18. septembra letos. Ti trije dnevi v septembru so priče, da je uprava prenočišč, ki vodi in pazi na red v prenočiščih naše Majke Zemlje, napravila nemalo pomoto. Morda se je glavni upravni uradnik večer preje dobro n a z e h t a l takega "močnega", ki povzroči, da tudi taki, ki imajo in nosijo kake višje sarže, kakega kozla ustrelijo. In tako je nabrže bilo — bi so-dil! Drugače take pomote bi ne bilo!

Ta "pomota" v prenočišču Majke Zemlje se je morala dogoditi takole (drugače bi se sploh ne moglo dogoditi, kar se je): Kdor je tisto noč 16. septembra bil v službi v prenočišču, da je goste sprejemal ter nekatere tudi budil, to je, da je trkal na vrata spalnic, je moral na pravih tole pomoto: V prenočiščih Majke Zemlje bivajo skoraj stalno stitirje gosti, in to: Pomlad, Poletje, Jesen in poleg teh tudi stara sitna "teta" Zima. Navadno eden izmed teh stitirih gostov je v službi, dočim ostali trije počivajo in se okrepujejo za prihodnje nastope. Prikažejo se na plan in dan le, kadar jih "Bell boy" budi in kliče kot goste za odhod na delo ali v službo. In topot se je moralo dogoditi, da je "Bell boy" imel naročilo, da naj pokliče in zbudi "gospo Jesen", da bi se pravočasno odpravila, počesala in se "napudrala" z vsemi dišavami za dan 22. septembra, ki ga ji je direktor Cas določil, da nastopi svojo službo, da bi nam pokazala v teh jesenskih dnevih lepote jesenske sezone. "Bell boy" pa je misleč, da je potrkal na vrata stanovanja gospe Jeseni, najbrže po pomoti potrkal na vrata stanovanja, kjer je lepo počivala in sanjala stara teta Zima. Ko jo je trkanje "Bell boyja" zbudilo, je vsa razburjena planila in skočila pokonci, se zagnala z vso jejo in srditostjo skozi vrata in je tako srdito zaplesala po vsem severnem zapadnem delu ameriškega kontinenta, da so se tresle gore in hribi, prestrašili so se beli in črni medvedvi in vse razne ptice. Hribe in doline je potresla z belim lesketajočim se prahom in imeli smo pred seboj sliko predbožičnih dni.

Javnost in vse, kar leze, leti in hodi, je bilo iznenadeno nad vsem tem in spoznavati smo začeli, da tu se je morala dogoditi zelo neprijetna "pomota". Tudi v bivališčih Majke Zemlje so to spoznali in začeli so se oproščati pred staro teto Zimo, pa klicali so jo nazaj, da naj gre nazaj še malo poležati, ker da so jo pomotoma prerano poklicali in zbudili. Teta Zima je prošnje in oprostive nekam ježno sprejela in je še nekaj dni okrog ropotala. Potem pa se je vrnila za nekaj dni k počitku nazaj v svoje bivališče. Za koliko časa, ni znano. Pri tem se je nekam ježno in grobo obnašala, kakor general De Gaulle v Franciji proti našim ZDA, katere ga nočejo po napoleonskih manirah pozdravljati. Kako se bo obnašala prihodnje tedne, bo povedala prihodnost.

To pomoto smo omenjene tri dneve najbolj čutili tisti, ki smo pršli gledat in občudovat lepote in zanimivosti od drugod. Še bolj kakor mi pa so jo občutili mnogi domačini, ker jim je ta "pomota" povzročila v marsičem veliko škodo. Farmarjem pri pridelkih, lastnikom letovišč, ker ni bilo prometa, itd. Vse od večera 15. pa do 18. septembra so obiskali vse severozapadne pokrajine ZDA silni snežni viharji, ki so pridrevli tam izza hribov Aljaske in severozapadne Kanade. Vsem goram omenjenih severnih krajev pa vse doli do New Mexico so viharji prinesli debele bele kape. Od 6 do 12 palcev snega po nekaterih krajih je zapadlo. Gorovja, gor-

ski prehodi po Idaho, Montani, Wyomingu, po Coloradu in Utahu so bila vsa zasnežena. Pri Rawlinsu v Wyomingu, nedaleč od Rock Springs-a, je bil promet na prehodnih cestah ustavljen za dan in pol, da so očistili ceste zametov. V soboto, 18. septembra, smo križarili po West Yellow Stone Parku z avtom. Na višjih točkah je bilo še vedno dosti snega. Še jeleni, srne in medvedvi so prišli k cestam, ker jim je menda paše zmanjkalo. Velik črn medved, ko je nas zagledal v avtu, je prikobal zraven, se vzel na okno, poduhal in kimal, kakor da je vpraševal: Ali ste mi prinesli kaj "lunča"? Ker ga ni dobil, je zagodrnjal in jo mahnil nazaj za mejo v gozd. Res čudno vreme smo imeli po okolici West Wellow Stone Parka.

V soboto se je v okolici Idaho Falls oblačno nebo razkopalo in razlezlo. Bilo je pa hladno ves dan. Glavne ceste so očistili z velikimi snežnimi plugi. Na hribihi in njihovih ridah ter sem in tja krožeče zaseke je obsevalo čisto sonce, da je tu in tam kar slepilo. Visoke jelke, breze in topoli so bili vsi obsuti s snegom in snežinkami — lepše bi jih ne mogel okrasiti nihče za Božič, kakor so zgledale, zavite v en sam lesket od sončnih žarkov sonca. Take naravne lepote še nisem videl. Tu in tam so ljudje snemali slike od bajno lepih vodopadov, od rid in hribov obspanih in okrašenih od lesketajočih se snežink. Res prava božja lepota je to bilo. Ko so nas skoro tri dni preje pestili viharji, katere so severni škrti odnesli in odpihali naprej proti vzhodu tja čez in preko wyomingških hribov in planjav in dakotskih hribov, sem se sam nase hudoval, čemu sem nesel nos sem v te kote skrivnostnega sveta hribov in gora Divjega Zapada, doma pa sem pustil tople suknjice, da jih morda tam počasi prežvekujejo in klestijo molji in tu bi mi bili tako prav prišli. Temperatura je bila nekako med 25 do 30 stopinj, kar je za takele "mlade tiče" kot sem jaz že kar mrzlo. Brrr! Zet mi je posodil težki suknjič in kako prav mi je prišel. Ko smo v soboto križarili po vijugastih potih med hribi in gorami in videli lepoto od snežink okrašenih visokih jlek, sem bil pa zadovoljen in hvaležen, ker kaj takega še nikoli nisem videl. Vse je zgedalo kakor da bi kak umetnik okrasil ves ta kraj in vso okolico za božični večer in Sveto noč. Prizori, ki jih ne bom pozabil. Tu sem pa obžaloval, da sem se preje hudoval nad upravitelji prenočišč Majke Zemlje. Sam pri sebi sem priznal: Tisti, ki njena "prenočišča" upravlja, že ve, zakaj odpira vrata zdaj takemu — jutri drugemu vremenu. Nikogar ni za soditi. Tudi dneva ne pred večerom. . .

S tem naj za danes končam. Vidim, da mnogi čakajo na prostor v listu s svojimi dopisi. Bom pa še prihodnjič kaj povedal o divnem in zanimivem Divjem Zapadu. Do tedaj pa vse lepo pozdravlja

Regerčan

IZ NAŠIH VRST

North Chicago, Ill. — Cenje-no uredništvo Ameriške Domovine! Prilagam nakaznico za naročnino Ameriške Domovine za prihodnje leto. List mi zelo uga-ja in je moje edino razvedrilo. Vsak dan ga težko čakam. Vse, ki ste pri listu, lepo pozdravljam.

Frances Cankar

Joliet, Ill. — Pošiljam naročnino za Ameriško Domovino in se vam najlepše zahvalim za redno pošiljanje lista. S časopisom sem zelo zadovoljen in ga priporočam v s k a k e m u zavednemu Slovencu. Vas najlepše pozdravlja

Alois Misic

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Proslava "29. oktobra" lepo uspela

V soboto, 20. oktobra, zvečer se je zbralo v novem Slovenskem domu na 864 Pape Avenue, lepo število rojakov in rojakinj, da skupaj proslave obletnico osvoboditve Slovencev 29. oktobra 1918. Tedaj smo Slovenci po več kot 1150 letih zopet dobili svobodo in dosegli svoj davno postavljeni in zaželeni cilj — Zedinjeno Slovenijo. Žal je bila ta le kratko dobo zedinjena. Še predno je bilo upravno zedinjenje mogoče izvesti, je prišel velik del slovenskega narodnega ozemlja na zahodu pod oblast laških zasedbenih čet, na severu pa so Nemci trdno držali svojo oblast in se z orožjem v roki uprli slovenskim narodnim zahtevam, čeprav je zadnja cesarska vlada na nje pristala, ko je sprejela mirovne pogoje. Nova avstrijska republika vlada se za to ni menila. Mejo je bilo treba utrditi tudi na vzhodu, kjer je bil del slovenskega narodnega ozemlja tisoč let pod oblastjo Madžarov.

Proslavo je organiziralo Slovensko krščansko demokratsko društvo v Torontu. Spored je bil razdeljen na tri dele. Najprej je

bilo zborovanje. Prebrani so bili govori dr. Antolina o "Načelih krščanske demokracije", dr. Z. Jelinčič je razpravljalo o "Slovenski stvarnosti doma", dr. P. Klopčič o tem, "Kaj moremo Slovenci na tujem nuditi narodu doma", P. Markez pa je svoje predavanje naslovil s "Duh dr. J. E. Kreka in dr. A. Korosca bodi z nami".

Zborovanju je sledilo petje priložnostnega pevskega zbora, o katerem pa upamo, da se bo organiziral in postal nekaj stalnega v slovenski torontski sredini.

Tretji del prireditve je bila "Slovenija in slikah" ob spremljavi pesmi in melodij iz Slovenije s primerno razlago.

Gostje so si ogledali prostore novega Doma in bili z njim nad vse zadovoljni. Bili so veseli in ponosni, da smo Slovenci v Torontu dobili še novo središče, ki bo služilo kulturi, vzgoji, narodnemu delu, pa tudi razvedrilu.

Prirediteljem k lepemu uspehu čestitke, novemu Slovenskemu domu pa ves uspeh!

P. C. L.

Brat Ciril, hvala Ti!

St. Jakob, Kor. — Ko sva z Rev. Janezom Kopačem, C.M., l. 1952 vzel v najem hišo na 210 McCaul Street, tedaj se je za našo pojavilo novo težko vprašanje: Kdo nama bo gospodinjil? Ponoven poskus, sprejeti družino kot podnajemnico pod pogojem, da bi vodila gospodinjstvo tudi za oba duhovnika, ni zadovoljil ne družine ne naju. Tedaj nama je Božja previdnost pripeljala pokojnega brata Cirila Verdника. Zaradi svojega ljubeznivega značaja je tudi pod rdečim režimom sicer še mogel nekaj časa ostati na svojem mestu v Sanghaju na Kitajskem. Končno pa tudi oni ni mogel več vztrajati. Zapustil je Kitajsko in bil na poti v Evropo. Z Rev. Kopačem sva predstojnike prosila, da nama ga pošljejo v pomoč. Prošnji je bilo ustreženo. Tako je brat Ciril l. 1953 prišel v Torontu.

Ko naju je zapustila tudi druga družina, ki sva jo imela na stanovanju, sem nekaj časa bil jaz za kuharja. Najin jedilni list ni imel mnogo sprememb. Pa tudi tisto, kar sem mislil, da znam skuhati, se mi ni vedno posrečilo. Tako sem nekoč hotel narediti rižoto, pa sem menda prilil premalo vode ali kaj, saj že sam več ne vem natančno, kako sem pogrešil. Vem samo, da je moja rižota bila tako trda, da je moj sobrat rekel: "Hvala Bogu, dober želodec

imam; kar pa ste danes skuhal, tega pa tudi jaz ne morem prebaviti." Zato sva oba s tem večjim veseljem pozdravila brata Cirila.

Brat Ciril prej nikdar ni imel v rokah kuharice, bolj je bil vajen šivanke in metle in drugih hišnih del. Toda v kratkem času se je privadil tudi kuhinji. Napredek v njegovi kuharski umetnosti je bil vsak dan vidnejši. Malo je vprašal naše mlade gospodinjice v Torontu, malo je tu in tam pri njih pogledal tudi v lonec, pa je šlo. Dobra in nepozabna Mrs. Karolina Hajdinjak ga je naučila peči tudi prekmurske in štajerske pogače. Mislim, da se je vprav pri poglačah mogel kosati z vsako kuharico.

Toda brat Ciril ni bil samo kuhar. Kmalu je vodil vse naše revno gospodinjstvo na McCaul-u. Poleg drugega nam je tudi pral in šival, kar smo strgali. Gospodinjstvo je bilo tem težje, čim skromnejša so bila sredstva in čim boljše je bilo naše takratno stanovanje.

Na Manning Ave. smo imeli že kupljeno stavbišče za bodočo cerkev Marije Pomagaj. Še predno smo začeli z zidanjem cerkve, smo si kupili tudi hišo na 594 Manning Ave., ki je bila last Misijonske družbe. Mala redovna družinica je bila sedaj v "svojem". S preselitvijo so se tudi za brata Cirila povečale

skrbi in delo pomnožilo, posebno, ko smo začeli graditi cerkev. Povsod je bil zraven, povsod je pomagal, kjer smo njegove pomoči potrebovali, a kar je najvažnejše, vedno je bil dobre volje. Pritrditi moram Rev. Kopaču. Ko mi je pred mesecem sporočil smrt brata Cirila, je v pismu pripomnil: "Ne jaz ne Vi bi ne bila vzdržala tista težka leta, ko bi on ne bil prišel na pomoč in s sončnim značajem blažil vzdušja." To velja posebno za tiste težke tedne, ko je cerkev Marije Pomagaj že stala, pa se je po župniji vršila akcija zbiranja podpisov zoper tiste, ki so cerkev postavili.

Menda mi je ravno ta akcija pripomnila k hudi bolezn, ki me je spravila na rob groba. Poleg zdravnika dr. Valadka se je pokojni brat Ciril takrat najbolj prizadeval, da sem bolezen premagal. Poln ljubezni in skrbi je prihajal k moji bolniški postelji. Ko sem mogel že vstati, pa sem bil še tako slaboten, da me niso upali samega pustiti na sprehod, si je zopet pokojni brat Ciril vzel časa, da me je spremljal na kratkih sprehodih po ulici, in enkrat, ko sem postal že boljši, celo v High Park.

Ena stvar mi bo vedno ostala uganika. Ob nedeljah smo imeli tri službe božje, pozneje celo štiri. Brat Ciril je bil tudi zakristan. Zjutraj je bil prvi v cerkvi, bil je pri vseh mašah, po maši je pri vratih delil kuverte ali celo prodajal molitvenike. Po zadnji službi božji je istočasno z nami duhovniki prišel nazaj v župnišče, a vendar je kosilo bilo pripravljeno. In kar je še več vredno, bilo je izvrstno. Kdaj je brat Ciril vse to pripravil? To je skrivnost, ki jo je nesel s seboj v grob. Morda jo pojasni umetnost dobre izrabe časa in zraven še velika spretnost, s katero je znal zagrabiti vsako delo, tudi kuharsko. A vendar s tem še ni vse razloženo.

Še eno stvar naj omenim dobremu bratu Cirilu v spomin. Zelo rad je imel pokojnega škofa Rožmana in škof Rožman je rad imel njega. Vedno sta se dobro razumela in lepo pogovorila. To pristržno razmerje si morem razložiti tako, ker sta bila oba preprosta. Brat Ciril je bil preprosta duša in škof Rožman je bil tudi tako domač in preprost, zato sta si postala tak prijatelj. Škof je pred kosilom rad popil čašico kave. To je storil stoji. Brat Ciril je dobro vedel, koliko mleka mora priliti h kavi in koliko jo mora sladkati. Zato je škofu vedno ponudil še "narejeno" kavo. Ugovarjal sem čes, škofu že morate ponuditi kavo posebej in mleko posebej, da si bo kavo sam naredil po svojem okusu. Pa ne škof ne brat Ciril se nista zmenila za moj protest. Škof je še naprej v kuhinji vsakikrat najprej zaužil svojo kavo, potem šele je prišel k nam v obednico, da smo sedli h kosilu.

Brat Ciril! Hotel sem napisati nekaj spominov na Tebe. Nekaj so napisali drugi. Vse pa je zapisano pri Bogu, za katerega si delal in se mučil vse življenje. Prepričan sem, da sta sedaj zopet skupaj z blagim škofom Rožmanom, morda v vicah, a bolj verjetno, že v nebesih. Gotovo sta si sedaj še večja prijatelja kakor na zemlji. Kavice škofu ne ponujajo več, ker imata oba boljše jed, ko sedita za mizo pri nebeski gostiji in uživata božjo lepoto. Enkrat pa le malo povleci škofa za rokav ter mu reci, da tu doli na zemlji nekdo piše njegovo življenje; naj s svojo priprošnjo pri Bogu pisu posreduje samo še toliko življenja in zdravja, da bo svojo nalogo izvršil!

Brat Ciril! Hvala Ti za vse, kar si storil za mene, za cerkev

Križem po deželi

Pretekli četrtek smo v Torontu dobili en palec snega, ki pa je naglo skopnel. Dalje proti vzhodu so ga imeli več. V Ottawo pet palec, ponekod v notranjosti pa celo 10 in več. V Montrealu ga je skupno padlo 2,5 palca, pa se tudi ni dolgo držal.

Cepav sneg v tem letnem času ni za Kanado nič posebnega, je vendar nudil več snovi za razstave kot volitve, ki so razpisane za 8. november. Nismo več daleč od njih, pa ni za nje nič pravega zanimanja. Volivni shodi so kaj slabo obiskani. Tako si je neki kandidat konservativne stranke v Quebecu pomagal na ta način, da je napovedal predvajanje filma z znano francosko igralko Brigitte Bardot. Sredi filma je predstavlo prekinil in pol ure govoril o svojih in svoje stranke političnih načrtih, nato pa pustil film teči do konca. Privezal je poslušalce na dvorano, ker so pač hoteli videti postavno Francozino, če pa je v njih dobil tudi volivce za sebe in svojo stranko, je seveda še vprašanje.

Marije Pomagaj v Torontu in za prvo slovensko župnijo v Kanadi! Z Bogom! Pa na svidenje. Pridemo vsi za Teboj!

Jakob Kolarič, C.M.,
Tvoj sobrat
in nekdanji župnik.

Naročnik iz Timmensa piše

Timmins, Ont. — Ker mi je polletna naročnica za A.D. potekla, sem to obnovil in Vam posel s seboj v grob. Morda jo pojasni umetnost dobre izrabe časa in zraven še velika spretnost, s katero je znal zagrabiti vsako delo, tudi kuharsko. A vendar s tem še ni vse razloženo.

Vse povsod se pripravljajo zbori za parlamentarne volitve, katere so napovedane za 8. november. Kateri imajo pravico, da lahko volijo, bodo lahko zbirali po lastni volji novo vodstvo dežele. Upam in želim, da nas ne bodo razočarali. Želel bi, da bi nas še naprej vodila tista stranka, katere ima največje možnosti in upanje za nadaljni napredek naše dežele in miroljubno sožitje v svetu!

Tudi z domačega kraja dobimo še vedno nekaj pošte. Kakor vam je gotovo znano, so tam sedaj izvedli posebne reforme. Pišejo nam, da imajo delovne sile sedaj mnogo preveč in da si bo lahko marsikateri poiskal delo v tujini. Znači, da so že nastale občutne posledice v njihovem zavoženem gospodarstvu. Da je tako res, nam je dobro znano in vsem tistim, kateri so okusili tamkajšnje dobrate!

Najlepše se zahvaljujem vašim novinarjem za odkrite članke, njihovo pravilno presojanje ter točno seznanjanje vseh naših sorojakov v svetu. Želim, da bi jih ta pravičnost in cilj vodil še na nadaljni njihovi službeni poti in nam vsem skupaj pripomogel do stvarnosti in pravičnosti vseh miroljubnih ljudi v svetu. Nikoli več vojne in mir na svetu! Je pozival sv. oče Pavel VI., ko je stopil kot prvi pa pež na ameriška tla.

S temi vrsticami zaključujem in Vam želim še veliko uspeha pri Vašem delu. Lepo pozdravljam vse ameriške Slovence in naše rojake v Kanadi in ostalem svobodnem svetu.

Joe Grubic

Nkrumah razvija teorijo o nehvaležnosti kot plačilu sveta

AKRA, Gana. — V Akri se je pred par tedni vršila slabo obiskana konferenca "na vrhu" afriških držav in njih poglavarjev. Dobra tretjina se ni pokazala, ostalima tretjinama je pa ganski diktator Nkrumah poklonil za spomin svojo najnovejšo knjigo "Neokolonijalizem, zadnja stopnja imperijalizma". Ker je Nkrumah prepričan, da je Amerika zadnji in edini veliki tabor imperijalizma, so seveda napada z vsemi očitki, kar so jih do sedaj komunisti spravili v njegovo glavo. Kot se zanj spodob, je nabral dosti gradiva za svoje očitke ravno v knjigah raznih ameriških časnika, ki imajo edini namen, da s senzacijami zavedejo občinstvo, da kupuje knjige brez vsake posebne kakovosti.

Nkrumah se je najbrže tako zavezoval v pisanje svoje knjige, da je popolnoma prezrl, da je v imenu "neokolonijalizma" dobil od Amerike sledeče dobroto: tam uspešno delujejo člani našega mirovnega zbora, seveda na ameriške stroške; na reki Volta je ameriški kapital postal največji sodobni jez v Črni Afriki; ravno sedaj pa Nkrumah hodi okoli državnega tajnika Ruska, da bi izvrtil iz njega denar za poravnavo zapadlih obresti in odplačil ganskih državnih dolgov. O vsem tem seveda knjiga ganskega diktatorja uporno molči. Poskrbljeno pa je, da bodo o tem poučeni afriški državni poglavarji.

Honduras se zvija v političnih in gospodarskih težavah

TEGUCIGALPA, Honduras. — Ta mala republika ima 2,1 milijona prebivalcev in prestolico z 125.000 meščani, ki se po svoji revščini ne razlikujejo veliko od dežele. Do l. 1963 je tam vladala svobodna demokracija s predsednikom Viledo in njegovo liberalno stranko na čelu, takrat je vojaški diktator Lopez strmoglavil vladu in prevzel oblast. Za podporo si je pa še osnoval narodno stranko in ji prisrkel večino v Kongresu. Lopez ni ravno škodoval deželi, koristil ji pa tudi ni, zato niso ljudje zadovoljni z njim. Najbrž jim je radi tega obljubil skorajšnje občinske volitve, v kar pa javnost dosti ne verjame.

Veliko večjo moč pa ima tam U.S. kompanija za sadje, ki organizira pridelovanje banan s takim uspehom, da so banane postale največji izvozni predmet in seveda tudi glavni vir državnega proračuna. Kompanija je močnejša od vsakega režima in vsakega diktatorja. Seveda ni radi tega priljubljena, toda zadnja leta je postala kar uvidevna, ne drvi za sedanjim diktatorjem in se ne bo upirala morebitni demokratski vladi.

Honduras je tudi članica srednjeameriškega skupnega trga, ki so v njem še Costarica, Nikaragva, Gvatemala in Salvador. V tej družbi najrevnejša dežela.

Atomi merijo dolžino in čas

Ze pred nekaj leti se je moral pariški "prameter" zaradi nezadostne točnosti umakniti novi osnovni merski enoti za dolžino. Nadomestila ga je 1.650.000-krat povečana valovna dolžina oranžnega pramenov v sevanju določene kriptonovega izotopa. Nedavno so sklenili raziskovalci in drugi znanstveniki ustrežno spremeniti tudi mersko enoto za čas.

V Parizu na 12. mednarodni konferenci za mere in uteži so zbrani strokovnjaki razpravljali o tem, ali bi ne bilo bolj smotno, če bi izbrali za časovno mersko enoto primernejšo naravno stalnico, kot je vrtenje našega planeta okoli lastne osi, oziroma njegova pot okoli Sonca. Zemlja se ne vrti popolnoma

enakomerno, v njeni rotaciji prihaja do določenih nihanj. Naš planet se zaletava, pravijo nekateri o tem pojavu. Prav zato so že pred osmimi leti izbrali za osnovno mersko enoto tisti čas, v katerem je naš planet v čisto določenem letu — odločili so se za leto 1900 — opisal enkratno pot okoli središča našega osončja. Za celo vrsto znanstvenih raziskav pa niti ta merska enota ni dovolj točna.

Znanstveniki so se že nekaj časa zavzemali za to, da bi sekundo, iz zemeljske rotacije izpeljano osnovno mersko enoto, nadomestila druga naravna konstanta, in sicer nihajje cezijskega atoma. Zaradi vrste prednosti je imel ta predlog mnogo zagovornikov.

Na številnicah naših ur za vsakdanjo rabo se zavoljo tega seveda ni bati nikakršnih sprememb. Sekunda bo slej ko prej sekunda, razlika je zgolj v tem, da v prihodnje ta merska enota za čas ne bo več zasnovana na astronomskih, marveč na atomskih konstantah.

Nova merska enota za čas pa je velikega pomena povsod tam, kjer gre pogosto za milijoninke in celo za milijardinke sekunde, na primer v raznih panogah naravoslovja, zlasti še v jedrski znanosti, kjer utegnejo pomeniti najmanjši delci sekunde nekaj takega, kar pojmujejo v vsakdanjem življenju kot stoletje ali še daljšo dobo.

CLEVELAND, O.

Zenske dobijo delo

Delo za žensko
Iščemo žensko za čiščenje ob petkih vsak drugi teden; nekaj skušnje. Nič otrok. Kličite po 5. uri EV 1-9912. (212)

MALI OGLASI

V najem
5 sob in kopalnico oddamo. Poizve se v Sornovi restavraciji, 6036 St. Clair Ave. EN 1-5214. (x)

V najem
Oddamo 5 sob in kopalnico spodaj, blizu šole na E. 32 St. \$65. Kličite WH 3-2845. (212)

V najem
Štiri sobe oddamo v najem spodaj na 1169 E. 60 St., odra-slim. Kličite HE 1-3489. —(210)

Naprodaj
Dvodružinska hiša s zidano garažo, 5 sob spodaj, 4 zgoraj. Se lahko takoj vseli, na Norwood Rd. Kličite 361-3622. —(213)

E. 71 St.
1081, stanovanje v najem, 5 sob, 2 spalnice na tretjem. Kličite VI 3-8033. (x)

V najem
Pet sob oddamo zgoraj, lepe sobe, na novo dekorirane na 13515 St. Clair Ave. LI 1-8174. —(2,5 nov)

Kupim
Rad bi kupil staro slovensko harmoniko, ki je še v dobrem stanju. Kličite WH 3-3865. (214)

Zidana dvodružinska
Hiša 4-4, na E. 167 in Grove-wood, ima nove furneze, nova kuhinja, nove bakrene cevi in nova napeljava, 2½ garaža, velik lot. \$20.800.

FLORENCE ROME REALTY
486-2747 (2,4,8 nov)

ZULICH INSURANCE AGENCY

18115 Neff Rd. - IV 1-4221
Cleveland 19, Ohio

SKUPINSKA POTOVANJA V SLOVENIJO

SS QUEEN MARY — 23. aprila iz New Yorka s povratkom 28. junija preko Cherbourg. — Cena US \$340. — Vključno vlak do Ljubljane in nazaj US \$393.

SS ARKADIA — 30. aprila iz Montreala s povratkom 30. junija iz Le Havre. — Cena Can. \$337.10.

ZNIZANE CENE JET LETALOM ZA 1966 — pod pogojem vladne odobritve.

Turistična za 21 dni:
New York — Ljubljana US \$395 Toronto — Ljubljana Can. \$450

NOVO v 1966: Skupinska potovanja s plačanim hotelom v Sloveniji.

Naša prva skupina Montreal—Ljubljana dne 6. julija. Cena Can. \$449. V naprej plačani listi. — Mi Vam napravimo prošnjo na Immigration, Jugoslovanski konzulat in Vas seveda točno obvestimo o prihodu Vaših.

Emigrantska cena Ljubljana — Toronto Can. \$271.

NOVO v 1966: Skupinsko potovanje Vaših iz Evrope z ladjo v New York ali Montreal. Cena v obe smeri začne od US \$250, pa več.

Zahtevajte točne informacije za vsa gornja in druga potovanja. Mi Vam nudimo vse usluge za potovanje, kot potne listine, vizume, najem avtomobila ali prevoz tega, prodaja valute, dinarjev, kovčkov. — Notarski posli.

WORLD TRAVEL SERVICE LTD
258 COLLEGE ST., TORONTO 2B, ONT. — WA 3-4868, WA 3-4261

ENRICA V. HANDEL-MAZZETTI:

Jese in Marija

L

Temno in pusto je bilo vseokoli, pa bila je noč vernih duš, ko duhovi vstajajo in onstran Donave grozi teman in silen grad na skali, kjer se je zgodilo v starih dneh toliko umorov. Marija pa se ni bala; le denar si je privezala na srce, da ga ji ne bi kdo vzel, rajši življenje! — priporočila telo in dušo Bogu in zaspala med šumenjem Donave in stokanjem nočnega vetra. Preden so drugo jutro zapeli petelini v samotnem Aggspachu pod Aggsteinom, je bila spet na potu; sonce je vželo, tedaj je bila blizu Schall Emmersdorfa. In zdaj ima samo še poldrugo uro do doma; Bog daj, da bi prišla prav! — Pred osmimi se njen mož gotovo ne popelje čez vodo h krivovercu; pred poldeveto, se tolaži, ko se ji pot vleče brez konca in so ji noge vse trdnje od prekomerne hoje; — ne pred deveto, — si misli, ko je v Ebersdorfu; ne pred poldeseto; srce ji ne da, da bi še tekala, kri ji tolče v glavi, po vsem telesu se trese. Zdaj vidi Novi Pechlarn. Pred desetimi ne, trpi in sepiha dalje kot morilka, ki jo podijo krvniški hlapci. — Križ, križ, krummnussbaums križ! Čelo se vidi. Le naprej, le naprej! Pred desetimi in četr ne,

— že žubori studenec, tedaj zamuka edina krava v hlevu, naprej, le naprej! "Jezus, Marija, gospodinja!" vpije čez dvorišče Veroni, ji hoče naproti. Pa žena je kakor vihar, je že v sobi — tam ga ni; plane v pisarno, — tu stoji — žalosten, preoblečen praznično, s klobukom, ki ga krasi lisičji rep, na glavi, pri odprti omari, iz katere gleda žalostna Naša ljuba Gospa. — Posrečilo se ji je! Gospod Bog, Ti si me vodil, Ti mi pomagaj!

"Aleksander!"
"Marija!"

"Tu...sem. Sveta Mati je rešena!" Omahnila je na stol, vse okoli nje se vrti, soba, okna, mož. — Pa v hipu se žena zbere in njen zvonki glas odmeva veselo po vsej hiši: "Rešila sem jo. Sveto Mater sem rešila!" Potegnila si je zavojček iz nedrj in raztrgala vrvo: "Tu je denar! Nesi ga takoj krivover-skemu maliču in potem ponesi sveto Mater gori v drevo, vsi angeli te bodo spremlili; krivo-verec, ne, v svo večnost se ne bo dotikal podobe!" Tako kliče zmagovalno, da letijo v hiši vsi skupaj; tedaj pa je njena moč pri koncu. Ne da bi odgovorila možu na sto ljubeznivih vprašanj, kako pa odkod, ne da bi poljubila otroke, ki vršijo srečni okoli nje, se opoteka v spalnico, se vrže kar oblečena na posteljo in spi, spi in se ne zbudi, dokler je ne poljubi mož, sklonivši se čez posteljo, ki mu diši

brada in obleka po mokrem, tako kakor diši jesenska Donava.

"Tako! Bil sem pri onem onstran, mu dal denar in sveto Mater ponesem še danes na Čelo; — si li zdaj zadovoljna, Mojca, zlata! Mojca, moja Mojca, ne zbolim mi!"

Žena se je dvignila, si pomela oči in popravila lase z obličja. Smejala se je tiho in srečno. "Moj si, Aleksander! Moj dobri mož! dobri mož! — Kaj pa je rekel?" je vprašala željno, spreminivši svoj topli glas.

"Ne mnogo! Hud je pa bil, videl sem. Pa je le moral pismo sežgati. Ko sem odhajal, mi je rekel," — poskuša Schinnagel široko ponarediti novo nemščino mladega viteza: — "Nič več ne maram za vas, ker ne znate besede držati. Nič več me ne bo k vam."

"Ali ti je žal zato?" je oprezovala žena in ga ulovila za roko.

Kratko se je nasmejal. "Kaj še! Če noče priti, naj pa ostane, kjer je. Vedno sem mislil, da je dober človek, zdaj vidim, da ni."

"Saj tudi res ni," je šepetala žena. "Hudoben in zlosten je kot zlodej in ne bo miru, dokler ne pojde od tod. Leks!" se je dobrikala, poredno pogledovaje, a obenem vendar nekam plašna na moža, "ali pa veš, kaj vse sem opravila v Kremusu?"

Sedel je k njej na razmetano posteljo: "Povej mi!"

"... Lepo sem se vozila, — opoldne sem bila že tam. Nato sem šla takoj k Ferdinandu, pa ni maral o ničemer nič vedeti; Bog že ve, saj se res lahko pozabi kaj takega, lepo pa ni bilo o! njega. Ah, leta spremenijo vse! Vse mesto je drugačno in v Undu so tudi prezidali, postavili so nov samostan; obiskala sem namreč Ignaca. Kutar, to ti je čuden! Ne spoznal bi ga več. Pa kaj sem hotela reči — da, torej Ferdinand mi ni dal denarja. Mar veš, od koga sem ga dobila? Ugani!"

Pogledal jo je napeto, skoraj sumno in zamrmral: "Ne morem uganiti. Povej ga!"

"Pater Maury, rektor pri jezuitih."

"Mm," je mrmral Schinnagel začudeno, a pomirjeno.

"Jeli, gledaš! Da, le pomisli, navsezgodaj na praznik mi je poslal redovnega brata k 'belemu petelinu' z denarjem, in pismo je bilo zraven... Moram ti pa povedati, da sem bila prej sama pri njem in mu potožila o najini stiski. Pa mi je takoj pomagal, tako dober in zlat gospod je to, jeli?" Srce ji je utripalo, oči so ji gorele.

"Menda," ji je pritrdil mož, jo pogledal ljubeče in ji stisnil vročo roko. "Pa si ti tudi dobra in zlata žena."

Tedaj se je ona osrčila: "Pa ne le z denarjem, še vse drugače nama bo pomagal dobri gospod pater, odpomogel nama bo v vsej najini stiski..."

"Ne razumem te," se je čutil mož.

Skočila je s postelje na noge, se postavila kakor dekletce, ko ga pokličejo v šoli, predenj in oznanila z radostnim glasom, dasi ji je srce trepetalo: "Dobili bomo reformacijsko komisijo v Stari Pechlarn, prvi teden v adventu."

Tedaj se je mož preplašeno prijel z rokami za glavo in jecljal:

"Ka — kaj?" Nato je strmel z odprtimi usti molče nanjo.

"Pater rektor mi je obljubil, ki sem mu vse povedala in ga prosila pomoči proti maliču," je nadaljevala s tesnobo, "da pride kmalu komisija tu sem; — pa kaj ti ni prav?"

"Kaj si naredila?" je zastokal mož. Roke so mu omahnile na kolena, glava se mu je nagnila brez moči naprej. "Moj Gospod in moj Bog, kaj še nismo prestali dovolj hudega, zdaj še to. O žena, kako si mogla to napraviti za mojim hrbtom!"

"Leks, vendar!" se mu je pri-lizovala v skrb in prisrčno. "Saj nisem namenoma za tvojim hrbtom. Saj te še vprašati nisem mogla, ker mi je prišlo na misel šele na poti v Kremus. Glej, Leks, saj sem morala, — ali naj bi bila mirno gledala, da te bo malič spravil v časnino in večno pogubljenje in podoba oskrunil in razbil? Leks!" je vabila še bolj nežno. "Jeli, da nisi hud, ne boji hud! Kar ime-nuješ ti, nesrečo, je za te naj-

večja sreča, za me in vse dobre. Samo krivoverce in hudobneže bodo zgrabili, dobrih kristjanov ne."

On pa je dejal žalostno kakor prej: "Kdo pa je hudoben in kdo je dober pred takimi stro-gimi in učenimi gospodi? Ti imajo svoje oči in bo že tako, da bodo Velderndorffa, ki je plemenite krvi, pustili, da se izmuzne, a ubogo paro logarja bodo prijeli."

"Ne! Ne! Ne!" Žena je razši-

MULLALLY FUNERAL HOME

ZRAČEVALNI SISTEM AMBULANČNA POSLUGA
POGREBI VSAKIH CEN
365 East 156th Street KEmmore 1-9411

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

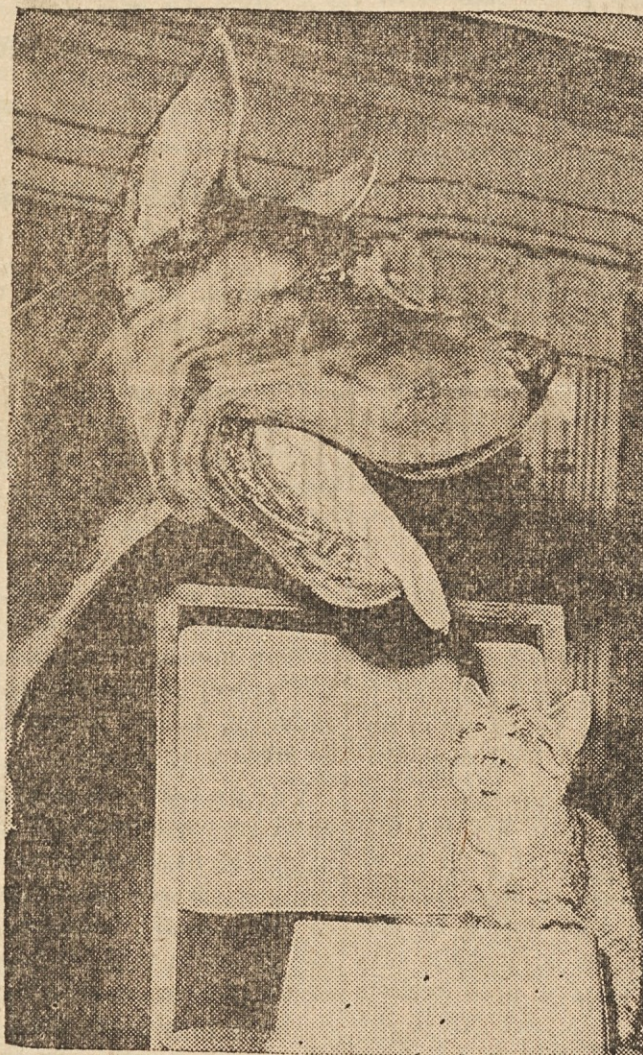
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

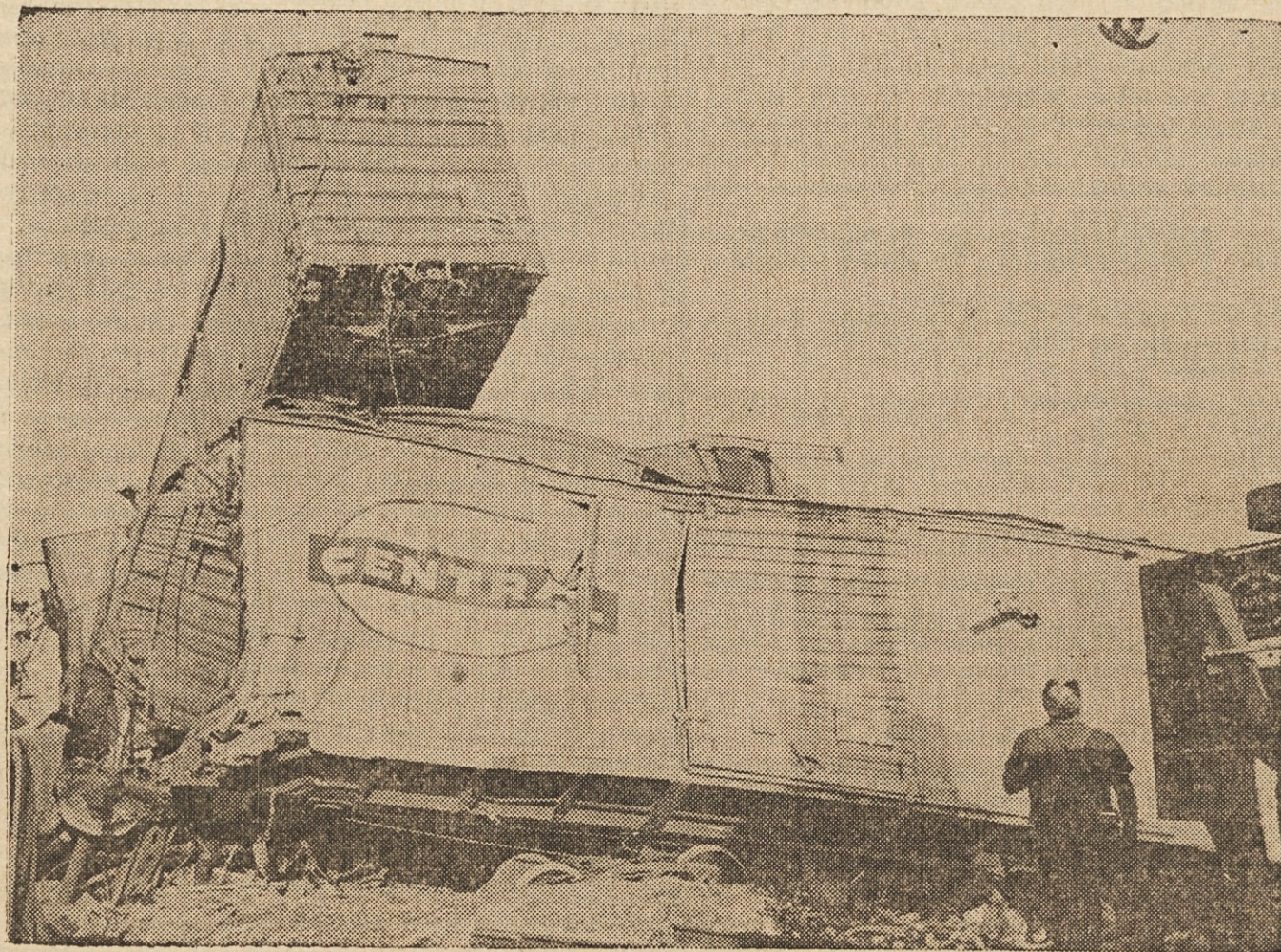
Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

TOVARISA PRI OBEDU — Veliki Danec ne kaže zanimanja za malo muco, ki se pripravlja k obedu na nedavni razstavi industrije za pripravo pasje in mačje hrane v Chicagu, Ill.

VISOKO V ZRAK — Ko se je 43 voz tovornega vlaka odtrgalo od lokomotive na strmini pri Mitchellu, Ill., so zdrveli po progi nizdol, se iztirili in nagnetili na kup, kot ga kaže slika.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

Alert Young MEN

ARE YOU INTERESTED IN GOING TO WORK FOR A LEADING BUSINESS MACHINES COMPANY AS A SERVICE TRAINEE IN CHICAGO. IF YOU ARE A HIGH SCHOOL GRADUATE, DRAFT EXEMPT, MECHANICALLY AND ELECTRICALLY INCLINED YOU HAVE A OPPORTUNITY FOR A GOOD CAREER WITH US. THERE ARE SEVEN SALARY INCREASES DURING THE FIRST TWO YEARS, PLUS NUMEROUS FRINGE BENEFITS, INCLUDING PROFIT SHARING, COMPANY PAID PENSION, MAJOR MEDICAL PLAN AND MANY OTHERS. (An Equal Opportunity Employer)

Call Mr. Brooks
AN 3-2380

FOR AN APPOINTMENT (212)

FEMALE HELP

LADY WITH SOME NURSING EXPERIENCE. To live in and care for elderly lady. Good home and salary. Call RE 4-4101.

(211)

CHICAGO, ILL.

APT. BLDG. FOR SALE

ADDISON

"FIRST TIME OFFERED"

Very large brick & stone 4 flats. Owners apartment has paneled family rm. Total Monthly income \$600.00; total monthly payment \$412.00. 25 year Mortgages available. Sound financial investment. Owner can live rent free. Only 34 apts. available. \$53,500 and \$53,900. LAKE ST. RTE 20 to OLD MILL RD. IN ADDISON, Turn So. 2 Blks. to Sales office. Open 7 days 10 A.M. to 6 P.M. Ph 359-1475 Mr. Goss. (213)

FEMALE HELP

Sewing Machine Sample Maker

If you are an experienced operator conscientious, quality minded and willing to cooperate and learn, we will teach you to be a sample maker, Draperies, decorative pillows and bed spreads. Call or apply to Mr. E. Jacks.

EDSON, INC.

2750 South Kedzie, PH. 247-9000 (211)

MALE HELP

GRINDER OPERATORS

PRECISION GRINDER OPERATORS NEEDED IN WELL EQUIPPED R & D MACHINE SHOP EXCELLENT SALARY AND FRINGE BENEFITS CONTACT T. B. EWER PERSONNEL SUPERVISOR

Continental Can Co.

1200 W. 76th St. — VI 6-7000, Ext. 525
An Equal Opportunity Employer (210)

ADMIRAL CORPORATION CHICAGO, INC.

Hiring Now

WAREHOUSEMEN

Experience not required. Permanent full time work. Apply in Person.

Admiral Corporation Chicago, Inc.

5530 N. Milton Parkway
Rosemont, Illinois

(An equal opportunity employer) (211)

70-1-1 LETO 70-1-1 AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

(K. S. K. J.)

nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmodernejše vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino;
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo po \$1.00 ali \$2.00 na dan;
- članom posodi denar po 5% obresti za nakup doma.

K.S.K.J. je najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki.

Premoženje \$15,700,000.00

Članov - 45,000 Certifikatov - 47,500

Solventnost - 118.33%

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izrecek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši